

CLOENDA

El nostre desig era, que aquest número arribàs a les vostres mans abans de les vacances de Nadal. I no ens ha estat possible. Les raons són diverses i resultaria infructuós enumerar-les. El fet concret i objectiu és que no vos ha arribat tot lo a punt que volíem.

Ara bé, aquesta circumstància —el retràs— ens dóna oportunitat per a valorar, com a despedida, els fenòmens que s'han produït al llarg d'aquest debat parlamentari que ha ocasionat la L.O.D.E.

Copiant un títol literari, podríem dir que «la guerra tot just acaba de començar». I com a prova d'això basta repassar les incidències que han envoltat aquest debat.

Totes les polèmiques encetades no fan més que constatar una cosa òbvia. L'educació és competència de tots i afecta a tothom des d'un caire o l'altre.

Les escomeses del Grup Popular a la ponència i al Ple del Congrés i les seves sortides de botador amb manifestacions relatives a desenterrar la destrala i a l'enclotxa que se torna a obrir entre els espanyols quan ja estava tancada, corroboren que els representants d'aquest grup parlamentari no consenten quelcom canvi en les estructures bàsiques de l'Estat. I ens han donat proves sobrades de que per a ells la renovació de les estructures i la modernització de l'Estat no és més que un simulacre.

L'aliança dels Populars (però manco) amb les forces germanes, la Patronal de l'ensenyança esdevé en matrimoni beatífic. Resulta paradoxal veure les manifestacions organitzades conjuntament per ambdues forces tot junt amb la «Asociación de Padres Católicos de Alumnos» i la «Asociación de Padres de Familia», on mostraven pancartes i lemes que resultaven jocs de paraules de gust massa dubtós, i expressions que podien sonar a blasfemes posades en boca de gent que se presenta amb el calificatiu de catòlics. Tot el que diuen defensar s'en va a fer punyetes quan hom veu la utilitza-

ció que en fan dels seus propis fills i alumnes. Si això no té el nom de proselitisme combatiu i beligerant que ho diguin.

L'actitud de la F.E.R.E., C.E.C.E. i altres herbes organitzant jornades en defensa de les llibertats... seves. No sabem si era una peça de teatre de l'absurd. Aquesta gent no canviarà mai. No se poden acostumar a no comandar, i controlar: hi duen tota la vida i els costums són mals de canviar, i els vicis encara més.

Uns pares que se deixen manipular pels sectors dels centres confessionals on estudien els seus fills. Que han d'aguantar els discursos apocalíptics i anatematitzadors per a tothom que no pensa com els Il·lustres educadors dels seus fills. Uns pares que no veuen que estan fent el joc als de sempre.

Pares: Recordau quan deien que no se podia utilitzar els alumnes pels interessos propis d'un sector o un grup. Noltros vos demanam, ara, per què i com utilitzen als vostres fills?

El govern socialista podria haver utilitzat la seva prepotència en la negociació per a impedir el desvirtuament de la L.O.D.E. i no utilitzar-la en qüestions manco importants. Quan se donarà per enterada la gent del P.S.O.E. i del govern de que per molt que negociïn i rebaixin els seus plantejaments no aconseguiran satisfer les demandes «leonines» de la dreta?

Està clar que aquesta no és una llei socialista en matèria educativa, sembla esser que tampoc ho pretenien..., però realment volien el que ha quedat? Una llei buida de contingut.

Seguim pensant que la tasca educativa ens ha de comprometre a tots, però això no ha de significar la pèrdua d'uns senyals d'identitat.

Realment la sospita es farà realitat? Haurem desaprofitat una ocasió històrica?

